

РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК НАПРЯМ ФОРМУВАННЯ ХАРИЗМАТИЧНОГО ЛІДЕРА

Нині українське суспільство, як і уся світова спільнота, переживає процес глобалізації та інформатизації. Це докорінно змінило картину світу та її сутнісні характеристики. На сучасному етапі розвитку суспільства знання та інформація відіграють визначальну роль в інтелектуальному розвитку людини. Поняття «інформація» набуло самостійного філософського статусу, виконує важливі світоглядну та методологічну функції. Розширення сфери інженерної діяльності з історичним розвитком суспільства – це закономірний процес, який полягає в її розповсюдженні, укоріненні в нових, раніше далеких від неї формах людської діяльності.

Сучасний інженер, який має прагнути до розвитку лідерських якостей, орієнтується на лише на вимоги масового виробництва і кінцевого споживача інтелектуальних послуг, а й враховує віддалені перспективи розвитку соціуму. Вчені зауважують, що процес інформатизації суспільства об'єктивно піднімає питання інформаційної культури особистості. Якість та безпека інженерних рішень та продуктів залежить від рівня інформаційної культури інженера, яка є невід'ємною складовою професійної культури [1].

Актуальність дослідження інформаційної культури зумовлена потужним розвитком інформаційних технологій, що формують потребу у новому підході до підготовки спеціалістів інженерно-технічного спрямування. Проблема формування інформаційної культури харизматичного лідера, визначення її сутності та складових широко розглядається у працях О. Романовського, О. Ігнатюк, Т. Гура, М. Буланової-Топоркової, Б. Гершунського, В. Копилова, Ю. Рамського, А. Урсул та ін. Проте питання формування інформаційної культури майбутніх інженерів в контексті розвитку у них лідерських якостей у процесі професійної підготовки потребують додаткового висвітлення в наукових публікаціях.

Енциклопедія освіти дає таке тлумачення поняттю «інформаційна культура»: «здатність суспільства ефективно використовувати наявні в його розпорядженні інформаційні ресурси і засоби інформаційних комунікацій, а також застосовувати для цих цілей передові досягнення в галузі розвитку засобів інформатизації та інформаційно-комунікаційних технологій».

Окрім цього, Антонова С.Г. вважає інформаційну культуру важливою складовою духовної культури і розглядає її як якісну характеристику особистості.

Виходячи з розуміння, що подається О. Романовським, «лідер – особистість з певним набором якостей та навичок, що забезпечують здатність вести за собою інших», лідерство як процес індивідуального впливу лідера на послідовників передбачає високий рівень володіння навичками, що відносять до структурних компонентів інформаційної культури. Саме компетенції у сфері сприйняття обробки та ретрансляції інформаційних потоків дають змогу харизматичній особистості ефективно та комплексно використовувати доступні інформаційні ресурси, здійснюючи вагомий вплив на цільову аудиторію.

Сучасні мовні норми вже дають нам змогу використовувати на позначення харизматичного лідера, що майстерно володіє навичками роботи з інформаційним потоком, спеціальні терміни, зокрема «*opinion-maker*», тобто особа, що формує суспільну думку, та «*influencer*», тобто особа, що створює інформаційний продукт із високим потенціалом розповсюдження і сприйняття.

Відтак, можна стверджувати, що підвищення рівня інформаційної культури у майбутніх інженерів позитивно впливає на формування лідерських якостей, гармонійний розвиток особистості та зміцнення національної інтелектуальної технічної еліти.

Список літератури:

1. Розвиток лідерського потенціалу національної гуманітарно-технічної та управлінської еліти: монографія/ за ред. О. Г. Романовського та О. С. Пономарьова.- Харків:ФОП Мезіна В.В., 2017. – 292 с.

Черкашин А.О., Черкашина Л.А.
НТУ «ХП», ДВНЗ ДДПУ

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ ХАРИЗМАТИЧНОГО ЛІДЕРА

Підтримка обдарованої, талановитої молоді була і залишається у полі зору держави, про що свідчать чинний документ «Державна програма роботи з обдарованою молоддю на 2006–2010 роки», у якому передбачається її творчої самореалізації і професійне самовизначення. Метою «Національної доктрини розвитку освіти на 2012–2021 роки» є: «забезпечення особистісного розвитку людини згідно з її індивідуальними задатками, здібностями, потребами на основі навчання упродовж життя». Тобто молода українська генерація повинна бути соціально активною, мати: здатність самовдосконалюватися,